

ÖSSZTŰZBEN

Guti Tünde

ÖSSZTŰZBEN

Sötét lelkek tébolyult vihara zúg, tombol a levegőben.
Tépi, cibálja a reményt.
Szívemet markolja a nyirkos szorongás.
A keresztbe kapaszkodva behunyom a szemem,
igazságos Istenemre várok.

A virágkelyhek összezárva tûrik a hûvös esőt,
a rét ziláltan hever körülöttem.

Letûnt korok múltó fájdalmán
és az újabbak vajúdásán tûnődve
riadtan menekülök Hozzád, Uram!

Az ellenség háborodott kacaja egyre halkul,
míg elcsendesül a homály.
Félelmem szorítása enged,
oltalmadat kiterjeszted rám,
és világosságodban győz a hit!

2010. ápr. 12.

Guti Tünde

Forrás: www.keresztyndalok.hu